

וידבר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר בני הנותרים קחו את המנחה הנותרת מאשי יהיה ואכלוה מצות אצל המזבח כי קדש קדשים הוא: ¹³ ואכלתם אותה במקום קדוש כי חקך וחקך בניך הוא מאשי יהיה כן צויתי: ¹⁴ ואת חזה התנופה ואת שוק התרומה תאכלו במקום טהור אתה ובניך ובנותיך אתך כי חקך וחקך בניך נתנו מזבחי שלמי בני ישראל: ¹⁵ שוק התרומה וחזה התנופה על אשי החלבים יביאו להניף תנופה לפני יהוה והיה לה ובניך אתך לחק-עולם כאשר צוה יהוה: ¹⁶ ואת שער החטאת דרש דרש משה והנה שרף ויקצף על-אלעזר ועל-איתמר בני אהרן הנותרים לאמר: ¹⁷ מדוע לא-אכלתם את-החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה נתן לכם לשאת את-עון העדה לכפר עליהם לפני יהוה: ¹⁸ הן לא-הובא את-דמה אל-הקדש פנימה אכול תאכלו אותה בקדש כאשר צויתי: ¹⁹ וידבר אהרן אל-משה הן היום הקריבו את-חטאתם ואת-עלתם לפני יהוה ותקראנה אתי כאלה ואכלתי חטאת היום הייטב בעיני יהוה: ²⁰ וישמע משה וייטב בעיניו:

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אלהם דברו אל בני ישראל לאמר זאת החיה אשר תאכלו מכל הבהמה אשר על הארץ כל מפרסת פרסה ושסעת שסע פרסת מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו אך את זה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפרסי הפרסה את הגמל כי-מעלה גרה הוא ופרסה איננו מפרס טמא הוא לכם: ⁵ ואת-השפן כי-מעלה גרה הוא ופרסה לא יפרס טמא הוא לכם: ⁶ ואת-הארנבת כי-מעלת גרה הוא ופרסה לא יפרס טמא הוא לכם: ⁷ ואת-החזיר כי-מפרסי פרסה הוא ושסע שסע פרסה והוא גרה לא-יגד טמא הוא לכם: ⁸ מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו טמאים הם לכם: ⁹ את-זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר-לו סנפיר וקשקשת במים בימים

¹⁰ וידבר משה אל-אהרן ואל אלעזר ואל-איתמר בני הנותרים קחו את-המנחה הנותרת מאשי יהיה ואכלוה מצות אצל המזבח כי קדש קדשים הוא: ¹³ ואכלתם אותה במקום קדוש כי חקך וחקך בניך הוא מאשי יהיה כן צויתי: ¹⁴ ואת חזה התנופה ואת שוק התרומה תאכלו במקום טהור אתה ובניך ובנותיך אתך כי חקך וחקך בניך נתנו מזבחי שלמי בני ישראל: ¹⁵ שוק התרומה וחזה התנופה על אשי החלבים יביאו להניף תנופה לפני יהוה והיה לה ובניך אתך לחק-עולם כאשר צוה יהוה: ¹⁶ ואת שער החטאת דרש דרש משה והנה שרף ויקצף על-אלעזר ועל-איתמר בני אהרן הנותרים לאמר: ¹⁷ מדוע לא-אכלתם את-החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה נתן לכם לשאת את-עון העדה לכפר עליהם לפני יהוה: ¹⁸ הן לא-הובא את-דמה אל-הקדש פנימה אכול תאכלו אותה בקדש כאשר צויתי: ¹⁹ וידבר אהרן אל-משה הן היום הקריבו את-חטאתם ואת-עלתם לפני יהוה ותקראנה אתי כאלה ואכלתי חטאת היום הייטב בעיני יהוה: ²⁰ וישמע משה וייטב בעיניו:

וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר אלהם: ¹¹ וידבר אל-בני ישראל לאמר זאת החיה אשר תאכלו מכל-הבהמה אשר על-הארץ: ³ כל מפרסת פרסה ושסעת שסע פרסת מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו: ⁴ אך את-זה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפרסי הפרסה את-הגמל כי-מעלה גרה הוא ופרסה איננו מפרס טמא הוא לכם: ⁵ ואת-השפן כי-מעלה גרה הוא ופרסה לא יפרס טמא הוא לכם: ⁶ ואת-הארנבת כי-מעלת גרה הוא ופרסה לא יפרס טמא הוא לכם: ⁷ ואת-החזיר כי-מפרסי פרסה הוא ושסע שסע פרסה והוא גרה לא-יגד טמא הוא לכם: ⁸ מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו טמאים הם לכם: ⁹ את-זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר-לו סנפיר וקשקשת במים בימים

וּבְנַחֲלִים אֲתֶם תֹּאכְלוּ: ¹⁰ וְכֹל אֲשֶׁר אֵין-לוֹ סִנְפִיר וְקִשְׁקֶשֶׁת בַּיָּמִים וּבְנַחֲלִים מִכֹּל שֵׁרֶץ הַיָּמִים וּמִכֹּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה אֲשֶׁר בַּיָּמִים שֶׁקֶץ הֵם לָכֵם: ¹¹ וְשֶׁקֶץ יִהְיוּ לָכֶם מִבְּשָׂרָם לֹא תֹאכְלוּ וְאֶת-נִבְלָתָם תִּשְׁקְצוּ: ¹² כֹּל אֲשֶׁר אֵין-לוֹ סִנְפִיר וְקִשְׁקֶשֶׁת בַּיָּמִים שֶׁקֶץ הוּא לָכֶם: ¹³ וְאֶת-אֵלֶּה תִּשְׁקְצוּ מִן-הָעוֹף לֹא יֹאכְלוּ שֶׁקֶץ הֵם אֶת-הַנֶּשֶׁר וְאֶת-הַפֶּרֶס וְאֶת-הָעֹזְנִיהַ: ¹⁴ וְאֶת-הַדָּאָה וְאֶת-הָאֵיָה לְמִינָהּ: ¹⁵ אֶת כָּל-עֶרֶב לְמִינוֹ: ¹⁶ וְאֶת בֵּת הַיַּעֲנָה וְאֶת-הַתְּחֻמָּס וְאֶת-הַשְּׁחָף וְאֶת-הַנֶּנֶץ לְמִינָהּ: ¹⁷ וְאֶת-הַכּוֹס וְאֶת-הַשֶּׁלֶף וְאֶת-הַיִּנְשׁוּף: ¹⁸ וְאֶת-הַתְּנַשְׂמַת וְאֶת-הַקָּאֵת וְאֶת-הַרְחָם: ¹⁹ וְאֶת הַחֲסִידָה הָאֲנָפָה לְמִינָהּ וְאֶת-הַדּוֹכִיפֶת וְאֶת-הָעֵשֶׂלֶף: ²⁰ כֹּל שֵׁרֶץ הָעוֹף הַהֵלֶף עַל-אַרְבַּע שֶׁקֶץ הוּא לָכֶם: ²¹ אֵף אֶת-זֶה תֹּאכְלוּ מִכֹּל שֵׁרֶץ הָעוֹף הַהֵלֶף עַל-אַרְבַּע אֲשֶׁר-²² לוֹ כַרְעִים מִמַּעַל לְרַגְלָיו לְנֹתֵר בְּהֵן עַל-הָאָרֶץ: ²² אֶת-אֵלֶּה מֵהֶם תֹּאכְלוּ אֶת-הָאֲרָבָה לְמִינוֹ וְאֶת-הַסְּלָעִם לְמִינָהּ וְאֶת-הַחֲרָגֶל לְמִינָהּ וְאֶת-הַחֲגָב לְמִינָהּ: ²³ וְכֹל שֵׁרֶץ הָעוֹף אֲשֶׁר-לוֹ אַרְבַּע רַגְלָיִם שֶׁקֶץ הוּא לָכֶם: ²⁴ וְלֹאֵלֶּה תִּטְמְאוּ כָּל-הַנִּגְעַ בְּנִבְלָתָם יִטְמָא עַד-הָעָרֵב: ²⁵ וְכָל-הַנֶּשֶׂא מִנִּבְלָתָם יִכַּבֵּס בְּגָדָיו וְטִמָּא עַד-הָעָרֵב: ²⁶ לְכָל-הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר הוּא מִפְּרֹסֶת פְּרֹסָה וְשִׁסַּע | אֵינָנָה שִׁסַּעַת וְגֵרָה אֵינָנָה מַעֲלָה טְמֵאִים הֵם לָכֶם כָּל-הַנִּגְעַ בָּהֶם יִטְמָא: ²⁷ וְכֹל | הוֹלֵף עַל-כַּפָּיו בְּכָל-הַחַיָּה הַהֹלֶכֶת עַל-אַרְבַּע טְמֵאִים הֵם לָכֶם כָּל-הַנִּגְעַ בְּנִבְלָתָם יִטְמָא עַד-הָעָרֵב: ²⁸ וְהַנֶּשֶׂא אֶת-נִבְלָתָם יִכַּבֵּס בְּגָדָיו וְטִמָּא עַד-הָעָרֵב טְמֵאִים הֵמָּה לָכֶם: ²⁹ וְזֶה לָכֶם הַטְּמָא בְּשֵׁרֶץ הַשֵּׁרֶץ עַל-הָאָרֶץ הַחֹלֵד וְהַעֲכָבֵר וְהַצֵּב לְמִינָהּ: ³⁰ וְהָאֲנָקָה וְהַכֹּחַ וְהַלְטָאָה וְהַחֲמָט וְהַתְּנַשְׂמַת: ³¹ אֵלֶּה הַטְּמֵאִים לָכֶם בְּכָל-הַשֵּׁרֶץ כָּל-הַנִּגְעַ בָּהֶם בְּמֹתָם יִטְמָא עַד-הָעָרֵב: ³² וְכֹל אֲשֶׁר-יִפֹּל-עָלָיו מֵהֶם | בְּמֹתָם יִטְמָא מִכָּל-כְּלִי-עֵץ אוֹ בַּגַּד אוֹ-עוֹר אוֹ שֶׁק כָּל-כְּלִי אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה מִלֶּאכָה בָּהֶם בַּיָּמִים יוֹבֵא וְטִמָּא עַד-הָעָרֵב וְטָהַר:

ובנחלים אתם תאכלו וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת בימים ובנחלים מכל שרץ המים ומכל נפש החיה אשר במים שקץ הם לכם ושקץ יהיו לכם מבשרם לא תאכלו ואת נבלתם תשקצו: כל אשר אין לו סנפיר וקשקשת במים שקץ הוא לכם ואת אלה תשקצו מן העוף לא יאכלו שקץ הם את הנשר ואת הפרס ואת העזניה ואת הדאה ואת האייה למינה: את כל ערב למינו ואת בית היענה ואת התחמס ואת השחף ואת הננץ למינה: ואת הכוס ואת השלף ואת הינשוף ואת התנשמת ואת הקאת ואת הרחם ואת החסידה האנפה למינה ואת הדוכיפת ואת העשלף: כל שרץ העוף ההלף על ארבע שקץ הוא לכם אך את זה תאכלו מכל שרץ העוף ההלף על ארבע אשר לא כרעים ממעל לרגליו לנתר בהן על הארץ את אלה מהם תאכלו את הארבה למינו ואת הסלעים למינהו ואת החרגל למינהו ואת החגב למינהו וכל שרץ העוף אשר לו ארבע רגלים שקץ הוא לכם ולא להם תטמאו כל הנגע בנבלתם יטמא עד הערב וכל הנשא מנבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב לכול הבהמה אשר הוא מפרסת פרסה ושסע איננה שסעת וגרה איננה מעלה טמאים הם לכם כל הנגע בהם יטמא וכל הולך על כפיו בכל החיה ההלכת על ארבע טמאים הם לכם כל הנגע בנבלתם יטמא עד הערב והנשא את נבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב טמאים המה לכם וזה לכם הטמא בשרץ השרץ על הארץ החלד והעכבר והצב למינהו והאנקה והכוח והלטאה והחמט והתנשמת אלה הטמאים לכם בכל השרץ כל הנגע בהם במותם יטמא עד הערב וכל אשר יפל עליו מהם במותם יטמא מכל כלי עץ או בגד או עור או שק כל כלי אשר יעשה מלאכה בהם במים יובא וטמא עד הערב וטהר